

คอร์สบัญชี (Core) บัญชี

series 1

ตอนที่ 1

“กว่า 8 ปี ของเส้นทาง การเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต CPA”

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต (Certified Public Accountant) หรือที่เรียกกันสั้น ๆ ว่า CPA เป็นอาชีพที่ใฝ่ฝันของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีหลาย ๆ คน แต่หนทางการเป็น CPA นั้นไม่ได้ง่ายเลย ต้องแลกมาด้วยความทุ่มเท แรงกาย แรงใจ และเวลา เพราะคุณสมบัติหลัก ๆ ของผู้ที่จะเป็น CPA ได้ เมื่อจบปริญญาตรีหรือโทจากคณะบัญชี ต้องฝึกหัดงานสอบบัญชีเป็นเวลาต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ 3,000 ชั่วโมง จากนั้นต้องสอบ CPA ทั้ง 6 วิชาจนผ่านหมด เมื่อผ่านทั้งหมดแล้วก็ต้องยื่นใบสมัครขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตกับสภาวิชาชีพบัญชี จะเห็นว่าด่านสุดท้ายของการจะเป็น CPA คือ การที่ต้องสอบให้ผ่านครบทั้งหมด 6 วิชา โดยแต่ละวิชาแบ่งออกเป็น วิชาการบัญชี 1 และ 2, วิชาการสอบบัญชี 1 และ 2, วิชากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพสอบบัญชี 1 และ 2

สภาวิชาชีพบัญชีจึงขอแนะนำหนึ่งในประสบการณ์ของผู้เข้ารับการทดสอบที่ใช้เวลากว่า 8 ปี ในการเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาต หรือ CPA มาฝากผู้ที่ยังสอบไม่ผ่านและผู้ที่กำลังเริ่มต้นเข้ารับการทดสอบ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจและเป็นแนวทางให้ทุกท่านค่ะ

คุณชัชพงศ์ อินทรสมบัติ

“เส้นทาง การเป็น CPA นั้น ไม่ง่ายเลย ผมขอเล่าประสบการณ์ดังกล่าวเพื่อเตือนตัวเอง และเป็นกำลังใจให้กับพี่น้องชาวบัญชีที่กำลังเข้าทดสอบ CPA สำหรับผมมันคือการเดินทางที่ยาวและไกลมาก เกือบจะถอย แต่เพราะความมุ่งมั่นและพยายามของตัวเองที่ทำให้สอบผ่านเป็น CPA มาได้” หนึ่งในคำบอกเล่าของคุณชัชพงศ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาวิชาชีพบัญชีที่เพิ่งสอบผ่าน CPA ครบทั้ง 6 วิชา เมื่อไม่นานมานี้

คุณชัชพงศ์บอกว่าสิ่งแรกที่ต้องพึงระลึกไว้เสมอคือ ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน

“
เป้าหมาย
ต้องชัดเจน
แรงผลักดันตัวเอง
ต้องเยอะ ไม่ถ้อ
แม้ในช่วงเวลาของชีวิต
บางครั้งจะเหนื่อย
”

เพราะการสอบในช่วงแรก ผมไม่ได้ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจนว่า ต้องเป็น CPA ภายในกี่ปีเลยไปสอบบ้าง ไม่ไปสอบบ้าง สุดท้ายเวลาผ่านไป 8 ปี (มาจริงจังกับการสอบช่วง 3 ปีครั้งที่ผ่านมา) เสียเงินกับค่าทดสอบและค่าตั๋วเครื่องบินไปโดยเปล่าประโยชน์ รวม ๆ ค่าใช้จ่ายแล้ว สามารถซื้อกระเป๋าชาแนลได้ใบนึงเลยครับแต่ก็ต้องผิดหวังสุด ๆ ก็คือ ผลสอบออกมาแล้วพบว่าตัวเองได้ 59 คะแนน ซึ่งตามเกณฑ์ของสภาวิชาชีพบัญชีผู้เข้าทดสอบต้องได้คะแนนรวมกันทั้ง 2 ส่วนอย่างน้อย 60 คะแนน จึงจะถือว่าสอบผ่าน ไข่ครับมันขาดไปแค่ 1 คะแนนเท่านั้น แต่สุดท้าย เมื่อผมตั้งเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน มันก็ผ่านมาได้ ไม่ยากเกินความพยายามของเราครับ

สิ่งที่ 2 คือ ต้องสม่ำเสมอแต่ไม่ Hard Core จนทำร้ายตัวเอง

“
อ่านสม่ำเสมอ
และลงช้า ๆ
แม้จะไม่ผ่าน
”

ช่วงหลัง ๆ มา ก่อนสอบประมาณ 1 เดือน ผมต้องอ่านหนังสือทุกวัน ขึ้นต่าวันละ 1-2 ชั่วโมง ซึ่งมันจะทำให้เราไม่ลื้ม และเมื่อทำอะไรที่ติดประจำ ก็จะติดเป็นนิสัย เราก็จะอยู่กับมัน ไม่ต้องไปฝืนอ่านวันละ 4-5 ชั่วโมงต่อวัน ถ้าวันนี้อ่านแล้วพรุ่งนี้ไม่อ่าน เราก็อาจจะลื้มได้ และในส่วนของ การเข้าทดสอบ ถึงแม้ว่าจะสอบไม่ผ่านก็ให้ลงสมัครซ้ำครับ เพราะผมเชื่อว่าสิ่งที่อ่านไปรอบนี้มันจะถูกนำมาใช้อีกในรอบหน้า และรอบหน้าก็จะอ่านได้เร็วขึ้น

สิ่งที่ 3 คือ “แข่งกับตัวเอง”

“
แข่งกับตัวเอง
และขอกำลังใจ
หรือคำปรึกษา
จากคนที่คุณรัก
(ถ้าเขาให้คำปรึกษาว่า
เลิกสอบ อย่าเพิ่งเชื่อเขานะ)
”

ไม่ต้องเปรียบเทียบกับใคร ผมเคยมีบางช่วงเวลา que คิดว่า “ทำไมคนอื่นสอบผ่าน แต่เราไม่ผ่าน” และรู้สึกท้อบ้างบางครั้ง แต่พอมานั่งคิดจริง ๆ มันขึ้นอยู่กับตัวเราเอง เรายิ่งทำอะไรที่ต้องทำเพื่อตัวเอง ต้องคิดเพื่อตัวเราเอง และที่สำคัญผมคิดว่ากำลังใจจากพ่อแม่ แฟน คนรอบข้าง และเพื่อนร่วมงาน แค่นี้ก็น่าจะช่วยและผลักดันเราได้แล้ว อย่าไปคิดแข่งและเทียบกับใครครับ เราก็จะกดดันตัวเองน้อยลง

สิ่งที่ 4 คือ “ลงตัว ทำเช้อย คุบข้อสอบเก่า”

“
ตัวกับอาจารย์
เน้นช้อย
30 คะแนน
อ่านอัตโนมัติจนจำได้
”

ผมเป็นคนชอบตัว เพราะการตัวมันเหมือน เราได้กินอาหารตามร้านสะดวกซื้อ เมื่อนำเข้า ไมโครเวฟก็สามารถกินได้เลย ซึ่งมันก็เหมือนกับการที่สถาบันตัวเตอร์สรุปเนื้อหาตัวมาดีแล้ว มีข้อมูล ข้อสอบเก่าให้เราฝึกฝน จึงไม่ต้องเสียเวลาอ่านหนังสือเล่มหนา ๆ แต่เคล็ดลับในการฝึกทำข้อสอบสำหรับผมนะครับ ถ้าเป็นข้อสอบปรนัยผมจะเน้นทำซ้ำ ๆ หลาย ๆ รอบ ส่วนข้อสอบอัตนัยผมจะเน้นอ่านผ่าน ๆ ว่าแนวคำถามคำตอบประมาณนี้ จะทำให้ไม่ตื่นตื้นตอนสอบจริง

และสุดท้าย สิ่งที่ 5 คือ “ขอพร ไคว้พระ: กำบุญ”

“
แล้วแต่จะเชื่อ
ใครไม่เชื่อ
ผมเชื่อ
”

อันนี้แล้วแต่ความเชื่อส่วนบุคคลครับ แต่ผมอยู่ในจุดที่เชื่อและพกพระเข้าไปสอบ จนเจ้าหน้าที่คุมสอบถามว่า มันคือของอะไรติดตัว เยอะมาก รอบนี้ก็ขอพรไปเยอะมากครับ เพราะ ถ้าไม่ผ่านครั้งนี้ก็จะหลุด พุดง่าย ๆ ก็คือ ถึงแม้ว่า ผมจะสอบผ่านรายวิชาอื่น แต่ถ้ารายวิชาที่กำลัง สอบอยู่ ผมสอบไม่ผ่านขึ้นมาอีก รายวิชาอื่นที่สอบผ่าน แล้วก็สิ้นอายุ แต่ดันดวงดีบวกกับความพยายาม สุดท้ายวันประกาศผล “ผมก็สอบผ่าน” เหมือน ได้ประสบความสำเร็จไปอีกก้าวหนึ่งแล้ว ผมขอขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ แฟนของผม อาจารย์ผู้สอน หัวหน้าและ เพื่อนร่วมงาน หัวหน้าและเพื่อนร่วมงานเก่า และ เจ้านายเก่าที่คอยถามไถ่ตลอดครับ

เป็นอย่างไรบ้างคะท่านผู้อ่าน จะเห็นว่าเส้นทาง การเป็น CPA อาจจะไม่ง่าย แต่ก็ไม่อยากเกินความพยายามนะคะ เพียงแค่เราอย่าเอาแต่คิดเท่านั้น ต้องลงมืออ่าน ลงมือทำ ทดลองทำข้อสอบบ่อย ๆ ความสำเร็จก็จะอยู่ไม่ไกลแน่นอนคะ และเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว อีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญที่ผู้เขียนอยากให้ ฟังระลึกไว้เสมอ คือ การดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและมรรยาทของ CPA นั่นก็คือ 1. ความเป็นอิสระ ความเที่ยงธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต 2. ความรู้ความสามารถ และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน 3. มรรยาท ต่อลูกค้า 4. มรรยาทต่อเพื่อนร่วมวิชาชีพ และ 5. มรรยาททั่วไป

สุดท้ายนี้ สภาวิชาชีพบัญชีขอขอบคุณ **คุณชัชพงศ์ อินทรสมบัติ** เป็นอย่างสูงคะที่มาร่วมแบ่งปันเรื่องราวประสบการณ์ดี ๆ ให้กับพี่น้องชาวบัญชีได้มีกำลังใจในการสอบ CPA คะ สำหรับ คอร์ (Core) บัญชี ตอนที่ 2 จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิชาชีพบัญชี ในสายงานใด ขอให้ติดตามต่อไปนะคะ ขอพบพระคุณคะ

“บทสัมภาษณ์นี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้อง สอดคล้องกับความเห็นของสภาวิชาชีพบัญชี”

เรียบเรียงโดย ส่วนงานสื่อสารองค์กร

